

דין פאה נכricht - דין פון שייטלען טראגן

וצ"ל (הגר"א) [עי' שנות אל"ש בת פ"ז מ"ה, וכט' דת יהודית כהכלתה פ"א או' ג, עמוד כ']. ז) הגאון ר' אליהו דוד ראנציגויז חאומיס (הארד"ח) שריביכט: צו א רב וואס פרגט אים וועגן ארויפגין קיין אידץ ישראאל, ענטפערט ער אים צוישן אנדרער איז דיבצין זאל נישט טראגן קיין שייטל (אגרות הארד"ח מכתב י"ג).

ז) הגאון ר' אליעזר ווסמאן סופר זצ"ל (בעמ"ס יליקוט אליעזר, עט סופר, המקנה, ועוד, אחוי הגאון בעל שו"ת מהנה חיים זצ"ל) שריביכט אין דיבצואה: אן די פרויען זאלן גיין בענויות און אפלילו שייטלען טראגן זאלן זיין געווארנט זיין (הצואה נרפס בריש ספרו מלאה קתרת).

נאך שריביכט ער אין א בדיעף צו זיין זונן או דיברו זאל נישט גיין מיט א שייטל אדער קונסט האר וויללעס אין אלעס א פריצות און יצחה"ר (אגרת לבנו הגרש"ס זצ"ל נדפס בריש ס' מהר"ס סופר עה"ת).

ח) הגאון ר' אליעזר פלאקלעש זצ"ל (בעמ"ס תושבה מאהבה תלמיד מובהק לבעל נו"ב זצ"ל) שריביכט: אן צו מאכן א גאנצן שייטל האט קיינעם פון די פוסקים נישט

געטרעטען דעם אידישן דת, און אווי זעט אויס פשטוט אין שו"ע (אה"ע קט"ז ס"ד) נאך דעדרכו היינטיגע צייטן וואס מען מאכט איזוי די האר אן עס זאל אויסצען ווי די פראצ'ות איז עס זיכער אסור מן התורה איזוי ווי עס שטייט אין ד"ה ח"א ל, (בושא' ס' שעורי טוחר ה) נדה).

ב) הגאון ר' אברהם פלאני זצ"ל (מגדל חכמי ספרד) ברעננט צו אין זיין כפר די פוסקים וואס אסרךן שייטלען, און פירט ארים נאכדעם: זעלבסט-פארשענדליך או אין אונזערע פלאצער אויז קינמאַל נישט געהרטט אדער געדען געווארן דער מנגה או פרויען זאלן גײַן מיט א פאָרָוק (שייטל) און אויב עס געפינט זיך איינס אין א שטאָט איז זי פורץ גדר און ח"ז או מען זאל זיך פון איר אפלערנען (ברך את אברהם איר שיינען און בליען ווי די מע' צ').

ג) הגאון ר' אברהם תאומים זצ"ל (בן בתו של הגאון ר' מליסא בעל חוו"ד זצ"ל) שריביכט: דער מנגה וואס פרויען גיעין מיט שייטלען דאס איז א זאך וואס אונזערע אבותה האבן געהאלטן פאר איסור און פראצ'ים האבן פארשוועט דעם אידישן צוים.

בענויות און זי מיינט לשם שםים איז זי מגין אויף א חלק פונגט דור און ווועט זוכה זיין לעתיד וואס קיין גרויסע מלאכ'ים וועלן נישט זוכה זיין צו דעם און אלע צרות ישראל בעזה"ר קומען וועגן די נשים פון זיער פראצ'ות רח"ל.

ע"כ קינדרעלעך זיסע טיעירע גיט אקט איר זאלט נישט ח"ז פארפאָלן בליען פון בידיע וועלטן און פאלגט מיינע ווערטער און פירט איז בענויות וקדושה, און יעדער מאן זאל אקטונג געבן אויף זיין וויב, זי זאל זיך פירן בענויות אויך יעדער פאטער און מوطער אויף די קינדרער, כו'.

זיט איז מוסר נפש צו היטן ר' תקנות אין צניעות און האר, און בגדים, און גירול בנימ, ווועט איז וואויל און לעכטיג זיין, ווען משיח ווועט קומען ווועט מען זען איר שיינען און בליען ווי די לייכטיגקייט פון די זונ, און די לבנה, און שטערן, און נאך מערכן דען די שכר פון צניעות גיט טראגן וואס וויבער זענען זיך מקיל רח"ל.

יעצט קינדרעלעך זיסע וואס פאר א פנים ווועט איז האבן פאר משיח צרכינו, און ווען אלע אבותה ואמהוה מיט אלע נשים צדקהות זיין די קינדרער ער איז הייס! מען קען היגט נישט ווי פראצ'יטנס! וועלן מיטקומען מיט משיחין

אויך נישט קיין שם ברשה.

זום ערשות רארך אן אשה געווארנט זיין בחכלה הזיהירות (דאָס ערשות וואס קען זיין) דאס זאל נישט גיין ח"ז און האר, אפלילו איז האר ח"ז, דען פאן עטלעכע הוונדרט יאר צויר האבן אונזערע הייליגע גאנונים צדיקים מהנייג הדרוד געמאכט א גדר חזק (שטארקן צוים) בכל מריניות אשכנזים דאס אן אשה זאל גאר קיין האר טראגן ח"ז און זאל זיך אפשערן אינגעאנצן די האר בו' שפטער שוין נאהנט צו רעם פינסטערן ארעמען דור האט מען אונגעהויבן פורץ גדר זיין און האר טראגן, און שייטלען טראגן, און בייה"ר, און פון דמאלאט אן זיין דאס דור אויך אראפיגאנגען בעה"ר, וואס האבן צויר באנייט דאס דור המבול כו' און זיט די פראצ'ות האבן זיך געשטארקט אויך די וועלט האבן זי אראפיגעברעננט דאס פונסטערניש כו' מיט הפקרות ופראצ'ות בעה"ר, וואס האבן צויר באנייט דאס דור המבול כו' און זיט די פראצ'ות האבן זיך געשטארקט אויך די וועלט האבן זי אראפיגעברעננט כל מיני צורות, גורות, שמדות בעה"ר וכו'.

טיעירע אידישע קינדרעלעך וועגן דעם וואס איז שעט איז פאר אפער נארישע וויבער, ליגט איז איז איז איז איז איז איז איז גרויסע סכנות ח"ז, נשים רהמניות ביישלו יליהן, דאס רחמנות ריגע מאמעס וואס האבן רחמנות מצער זיין די קינדרער ער איז הייס! מען קען היגט נישט ווי פראצ'יטנס! דאס ריבוי איז יערבדן, דאס געלרטן

די גאולה האט געהאגען אין אין טיעערע אידישע קינדרלעך וועגן דעם וואס איר שעט אין פאר אפער נארין אין אזעלכע ליגט איר אין אריין אין אזעלכע גוריסע סכנתה ח"ו, נשים רחמניות בישלו לדיהן, דאס רחמניות מען זיין קען היינט נישט ווי פארציטנס! דאס קינד איז שוואר! די זעלבע מאמעס קאנן אפ זיערט קינדרער איר זאלט וויסן דאס איר אלין ווועט מזון נעמען קאנען מיט פיער און אייערע קינדרער פארברענען אויף יונע וועלט, ווי ע"כ בעט אין, דאס יעדע אשה זאל ח'ו זיין גראנישט מיל זיין קיין שומ קולא כל דהווא, אין האר טראגן, שייטלען טראגן, איפילו אין טראפ האר, און ווער עס ווערט גברענונג אין די מאמע היליגער באשעפער זאל אונט מהר זיין די הערצער מיל זאלן דינען דעם בו"ע מיטן רעכטן דעת, מיט אמרת, קדושה, וצענויות, און עס זאל נתגלה ווערן דאס לייכטיגkeit פון משיח זדקינו בכ"א.

ע"כ בעט אין, דאס יעדע אשה זאל ח'ו זיין גראנישט מיל זיין קיין שומ קולא כל דהווא, אין האר טראגן, שייטלען טראגן, איפילו אין טראפ האר, און ווער עס ווערט דעם ערבר זיין, זיין פרוי אדרער קינדרער וואס ער האט בייפול צו שאפן איפילו מיט מסירות נפש וועט נישט גערענט ווערן פון אונזערע תלמידים.

ע"כ טיעער קינדרלעך בעט איך אין דאס איר זאלט ווישט קיין חלק נעמען ח'ז אין דעם פינסטערן ביטערן דור החדר, דען זייט אידישע טעכטער האבן אנגעהובן מיל זיין אין צניעות איז דער דור אראפ אין שאל תחתית רח"ל, און אנגעהובן ארוט שפרען די נשמות פון ערבע רב עז פנים שבדור וואס מאכן חרוכ די גאנצע וועלט, און דאס איז אלעס אין דעם עין (זיין) פון די אידישע טעכטער וואס פירן זיך נישט בצעניות, וואס שעט איר איך פאר קילדער, און די קינדרער זאלען זיך פירן בצעניות, כו.

דען די אשה וואס גיינט היינט מה ש פאר בהמות, איז ווי איזעלכע ווענדיג איז השית האט ערעווקט בהמה שעט זיך נישט האבן זיין

די גאולה האט געהאגען אין אין האר, און אין גוף כח ביד שטייט, דאס מיינט מען טאקע די האר טראגן וואס ווייבער זעגען זיך מיל רח"ל.
יעט קינדרלעך זיטע וואס פאר א פנס וועט איר האבן פאר משיח צדקינו, און ווען אלע אבות ואמהות מיט אלע נשים עדקנות פרומיקיינט פויעלט איר גראנישט און וועט רח"ל פארפאן בליבן אין שאל תחתית ח'ז.
עדר הייליגער באשעפער זאל דער זיין מיטר זיין די הערצער מיל זאלן דינען דעם בו"ע מיטן רעכטן דעת, מיט אמרת, קדושה, וצענויות, און עס זאל נתגלה ווערן דאס לייכטיגkeit פון משיח זדקינו בכ"א.
יעט וועלן מיר ציטירן די פוסקים וואס אס"ר אין טראגן שייטלען, בעזה"
בסדר א-ב
(כדי להסր תלונות, ולסתות טענות, תיארתי כולם בתואר "גאון" בלבד)

א) הגאון ר' אהרן קריספין זצ"ל (בעמ"ח בית אהרן על איננהרן זצ"ל (בעמ"ח ברכת שוו"ע) ברעננט אין זיין ספר די וואס אס"ר אין וואס זעגען מתיר און נאכדעם שרייבט ער: נוא יעט ווער נעמט זיך אונטער יעט זיין פוריין גיינע אויף די אידישע יעכט עמדין און דער דברי חיים גאש מיט שייטלען, האבן שיין ר' יעכט עמדין און דער דברי חיים גוזאגט איז מען טאר נישט גוזאגט איז מען טאר נישט (שאלית יUb"ץ סי' ט, ד"ה ח"ב שאלית יUb"ץ סי' א').
ה) הגאון ר' אליהו מוילנא מע' צ').
ג) הגאון ר' אברהם חאנזון זצ"ל (בעמ"ח הגאון ר' מליס בעל חוויד זצ"ל) שרייבט: דער מנהג וואס פוריין גיינע מיט שייטלען דאס איז א זיך וואס אונזערע אבות האבן געהאלטן פאר אן איסטר און פרייצים האבן פארשווועבט דעם אידישן צוים, כו' חיליה דאס גרינג צו האלטן, כו' וואס איז דען א חילוק צוישן איגענע האר אדרער פרעםדוע וואס נישט דאס געמיינט, דעריבער איז זיין מינונג נישט מיל צו זיין (שות' תשובה מהאהבה ח"א סי' מ"ח, ובענין מ"ש בקבוצות החללים על הבדח, עי' משיב דברים ס' קכ"ז ח"ב).
ט) הגאון ר' אליעזר רוקח זצ"ל (בעמ"ח שמן רוקח) שרייבט: איך וואREN מיט זעקס הנודערט ווארעונגנען פאר מינען קינדרער בי' אייביג, איז די פוריין זאלן ח'ז נישט גיין אין די וועגן זינד, און מיר זעגען דאין דערפונ שיטלען און אויפגעדעקטע הענט און עהנליך צו דעם, חיליה וחלילה פאר ענק אוזוינס צו טאן נאר איר זאלט איך פירן בצעניות איז זיין ווי די געועצן פון משה רבינו, און איז ווי אידישע אויפפירונג (בצואה נדפס בספר יבין שמוועה על התורה).
י) הגאון ר' אריה ליבוש הורוויץ זצ"ל (בעמ"ח שות' הרי בשמיים), שרייבט צו אינעם פאלגענד: איך דענק די זיער זעגענדיג איז השית האט ערעווקט

אפיקלו א בינך פון זידן וואס דיא פארב זעט אויס ווי האר (דרשות מהרי"י מינץ סוף דרוש הראשון, מוכא בעתרת זקנימן או"ח ע"ה ג').

(ב) הגאון ר' יוסף בן עוזרא צ"ל (בעמ"ס עצמות יוסף על קידושין) שריביט: איך האב קינמאל נישט צוועען החונה געהאטע פרויינט מיט טראגון נישט קינוי שום האר צו צירן זיך דערומיט נאר מידלעך בי"ז זיערע עלטערין אין שטוב, דאס איז זיעעד א שיינע אופיפרונג, טיל פרויינט נעמן א שטיקל שווארצע זידן און טווען אן איפיל שטערן זיך אויסצופיצן דערומיט, און אפיקלו דאס איז מיר שלעכט געפאלן, וויל מענטשן זענען זיך טועה און מינגען איז עס איז אייגענע האר (בספרו משא מלך ח"ז חקירה י", מוכא בכנה"ג סי' כ"א, ז', ושכנה"ג יור"ד ר"י).

(ג) הגאון ר' יוסף חיים זאגענפעלד צ"ל (הגאב"ד ירושלים תוכב"א) איז אנגעפרעט געווארן אויב מען מעג גיין מיט א שייטל, האט עד בענטפערט או ליט זיין מיניג איז עס זיכער אטור צוליב מראית עין (ויל עס זעט אויס ווי אייגענע האר) דת יהודית החלתה בשם).

מהיר, פאלגענד: איך בין נישט אינשטיימיג (צופרידן) מיט דעם מיינונג, און צעלבסט פארשטעדליך או אין אונגעער פלאצעער וואס דער מנהג האט זיך נישט צישפריט נזו טראגן שיטילען האבן מיר שווין אונגעומען די דיעות וואס אסרין, און מען טאר נישט צוברעכן דעם צוים (שד"ח אספ"ד מעוכת ד', דת יהודית).

(בב) הגאון ר' חיים יוסף דור אולאי צ"ל (דער חד"א) זעט אוייס איז ער נעטט אויך אן ווי די פוסקים וואס אסרין (עי' ברבי ארכ"ז ש"ג ב', ומזהיק ברכה או"ח ע"ה ב').

(כג) הגאון ר' חיים פלאני צ"ל (בעמ"ס כנסת הגדולה על שר"ע) האלט לאיסור (עי' כנה"ג אה"ע כ"א, סק"ה, שד"ח אספ"ד רוז"ח, ועוד) שריביט: או די וואס קומען זיך באזען אויף טערקי מזון צורען אפיקלו א שייטל, וויל אפיקלו כי א שייטל אין זידן איז דא א שטיקל איסור [כמ"ש הרב משא מלך בתורה המנהגות סי' יין] כ"ש איינער נאכמער אין די דראשנים (ר"ז), וואס וואוינט שווין דורות אין טערקי אפיקלו ער נעטט פרוי פון פראנק"א (לכארה הווא שטיקל זידן א.ד.ג. אויסן הערת המו"ל] און באזעט זיך אין טערקי מוז זיך אודאי צודען אויך דעם שייטל [הערת איז אויך אסור וויל דאס הייסט שווין איבערגעטרעטן דעם אידישן דין (דת יהודית), המו"ל, אין הכוונה לבסתות רק במאצע כמו בימינו אלא כו"ז ארויסיגני מיט א שייטל און עס

אנדערש טאן (שו"ת מנה"א ח"ה ל"ה מעותק בשלוחן העוז ח"ב סי' ט' בשמל"צ סק"א): נאך שריביט ער: עס ליגט א פלייכט אויפן מאן נישט צו לאון זיין פרוי אודיסגין אינדרויס מיט א שייטל, וואס אויסער דעם וואס דאס איז ער בעט איסור פאילו אין שטוב צו טראגן און פועל (צוואה או' ג').

די שוחטים פון מונקאטש זעוען געוווען אונגעזאגט נאך פון זיין פאטער בעל דרכי חסוכה זיל מען זאל נישט לערבען די פאך פון שחיטה פאך איינעם וואס זיין פרוי טראגט א שייטל (עי' לבנשין, אדרער קידוש, כתש איר אייגענע האר איז פאדרעקט מיטן שייטל, אברער פאַרְעָה אַוִיגּ קֹוֶקְט זי אויס ווי זי גייט מיט די האר און דעריבער טאר זיך אפיקלו איז א פארשטייפט פארשלאַסן שטיכל נישט גיין דערומיט, אויסער דעם ברעננט דאס דערנאנך איז מען זאל גיין מיט די אייגענע האר, און א שייטל און דורךדעם שייטל צ"ל (בעמ"ס כנסת הגדולה על שר"ע) האלט לאיסור (עי' כנה"ג אה"ע כ"א, סק"ה, שד"ח אספ"ד מע"ד).

(ט) הגאון ר' חיים בנכחותי צ"ל (בעמ"ס כנסת הגדולה על שר"ע) האלט לאיסור (עי' כנה"ג אה"ע כ"א, סק"ה, שד"ח אספ"ד רוז"ח, ועוד) שריביט: או די וואס קומען זיך באזען אויף טערקי מזון צורען אפיקלו א שייטל, וויל אפיקלו כי א שייטל אין זידן איז דא א שטיקל איסור [כמ"ש הרב משא מלך בתורה המנהגות סי' יין] כ"ש איינער נאכמער אין די דראשנים (ר"ז), ריטוב"א כתובות, מוכא באספ"ד) שטיטען זיך זאלן זיך צירן מיט שטיקל זידן א.ד.ג. אויסן קלידער און צירגנען אויז ווי די פריצות און הארכטעס, כתש עס איז בלזיז שטאלצע מלכושים און קאָפְּ האר, אפיקלו מיט א שייטל בלוין, א פרוי דארף נישט אויסען זיך זי האט האר, (ב) בית דוד שבת פ"ז מ"ב ד"ה פאה נcriticat

ח"ב כל ב' פרט א). נאך שריביט ער: עס ליגט א פלייכט אויפן מאן נישט צו לאון זיין פרוי אודיסגין אינדרויס מיט א שייטל, וואס אויסער דעם וואס דאס איז ער בעט איסור פאילו אין שטוב צו טראגן און פועל (צוואה או' ג').

דרער מאן טאר נישט אודיסזאגט נאך פון זיין פאטער בעל דרכי חסוכה זיל מען זאל נישט לערבען די פאך פון שחיטה פאך איינעם וואס זיין פרוי טראגט א שייטל, אברער פאַרְעָה אַוִיגּ קֹוֶקְט זי אויס ווי זי גייט מיט די האר און דעריבער טאר זיך אפיקלו איז א פארשטייפט פארשלאַסן שטיכל נישט גיין דערומיט, אויסער דעם ברעננט דאס דערנאנך איז מען זאל גיין מיט די אייגענע האר, און א שייטל און דורךדעם שייטל צ"ל (מעמודי התווך שביקורי קרחתא דירושלים) האט זיך דערווארסט אויף א חשביע פרוי וואס איז געקומען פון חו"ל און טראגט א שייטל, און האט נישט געשפארט קיין מיה און צייט נאר אריבערגעגאגנונג צו איר שעה זי גערעדט מיט איר אפער שעה זי זאל אויסטאן דעם שייטל (דת יהודית בהלכה, עמוד קכ"ב או' ז').

(ג) הגאון ר' דוד חיימס קורינגאלדו צ"ל (בעמ"ס בית דוד על שעה סדרי משנה) ריטובן זיך און אנדערן פרייען זיך זאלן זיך צירן מיט שטיקל זידן א.ד.ג. אויסן שטיקל עס זאל אויסען זיך זי האר, און איז אויך אסור וויל דאס הייסט שווין איבערגעטרעטן דעם אידישן דין (דת יהודית), און הארן פון די צוקוקרט, און דורךדעם פאָרְקִירֶיכְט מען

אין דיר א גייסט אפערדריךן א קוונטראס וואס ענטהאלט איסורים פון אלע-חכם הדור אסרין פריען צו טראגן שייטלען, כי' שייטלען וואס זעט אויס ווי די אייגענע האר דארף מען מהמיר זיין (שו"ת הדוי בשם מחדו"ק ל"י).

(א) הגאון ר' גרשון ליבוש ראוונברג צ"ל (בעמ"ח מшиб דברים) שריביט: חיליה צו גיין מיט א שייטל בלויין וואס דעקט צו דעם קאָפְּ כו' (שו"ת מшиб דברים ח"ב קכ"ז).

(ב) הגאון ר' דוד בהרין צ"ל (מעמודי התווך שביקורי קרחתא דירושלים) האט זיך דערווארסט אויף א חשביע פרוי וואס איז געקומען פון חו"ל און טראגט א שייטל, און האט נישט געשפארט קיין מיה און צייט נאר אריבערגעגאגנונג צו איר שעה זי גערעדט מיט איר אפער שעה זי זאל אויסטאן דעם שייטל (דת יהודית בהלכה, עמוד קכ"ב או' ז').

(ג) הגאון ר' דוד חיימס קורינגאלדו צ"ל (בעמ"ס בית דוד על שעה סדרי משנה) שטיקל זיך און אנדערן פרייען זיך זאלן זיך צירן מיט קלידער און צירגנען אויז ווי די פריצות און הארכטעס, כתש עס איז בלזיז שטאלצע מלכושים און קאָפְּ האר, אפיקלו מיט א שייטל בלוין, א פרוי דארף נישט אויסען זיך זי האט האר, (ב) בית דוד שבת פ"ז מ"ב ד"ה פאה נcriticat

קוריאלאדו זצ"ל (בעמ"ס בית דוד על שש סדרי משנה) שרייבט: אידישע מיט אופגענדעקטן נישט אידיס מיט אופגענדעקטן קאפ האר, אפילו מיט א שייטל בלויין, א פורי דארף נישט אויסען ווי זי האט האר, (בית דוד שבת פ"ז מ"ב ד"ה פאה נכricht).

(ד) הגאון ר' דוד ליב זילברשטיין זצ"ל (בעמ"ס צניעות, און קערץ זיך אפ פון ד' וועגן פון די אמהות (מווערטס), אונזוטאן שייטעלען, ואס דאס איז געוווען בי מײַן שווער זיל [בעל ברוך טעם זצ"ל] אין מעהריין זענן מודה או א גאנץ שייטל לוייט ווי איך האב דאמאלט געהערט איז נישט געוווען אין גאנץ מדינט אשכנו (דייטשלאנד) קיין שם השובי' פרויו וואס זאל גײַן מיט האר, און שיטעלען נאר אפאל פראטהקעס וואס זענען געוווען צוישן א מידיל און א פרוי שרייכל כלל הי פרט ט').

(ז) הגאון ר' יוסף האמברוג זצ"ל (בעמ"ס שומת חבלת השرون) שרייבט: איז דארט ווי דער מאן איי הוושש בונימין) שרייבט: עס איי נישטא אויף די פוסקים וואס אסראן שיטעלען היסט זיין ווייב בבי אים אווי ווי א פרוי וואס טוט איבערטרעטען דעם אידישן גוצען [עוברת על דת יהודית] (חצ'ל השرون אה"ע סי' ד').

(ט) הגאון ר' הלל קלאמיער זצ"ל שרייבט: לoit עד אמרת איי ווי די פוסקים וואס האלטן או שיטעלען קען מען זאגן או עס מײַן מיינונג קען מען זאגן או עס איז דא בי שיטעלען טראגן אין איסור מן התורה (אבקת רוכל

ירושלים תוכב"א) אין אנגעפרעגעט געווארן אויב מען מעג גיין מיט א שייטל, האט עד בענטפערט או לוייט זיין מיניג עין עס זיבער אסוד צוליב מראית אין עין (ויליל עס זעט אויס ווי איגענע האר) (דת יהודית כהלהכה בשם).

(כח) הגאון ר' יוסף נסימ בירלא זצ"ל (ראב"ד לספרדים בעיה"ק ירושלים) שרייבט אויך איז מען טאר נישט טראגן א שיטל, (שו"ת וישב יוסף יור"ד סי' ב').

(כט) הגאון ר' יוסף צבי דושינסקי זצ"ל (הגאב"ד חוסט, ירושלים עיה"ק) שרייבט: איז זעט דאן וואס פאסירט שפערטער נאר בינוין היינציגן Tage קומען פרויינן צו דורכדעט צו גײַן מיט איגענען האר (שו"ת יהודת יולה יור"ד שס"ו).

(כח) הגאון ר' יהודת קצינלבויגן זצ"ל (בעמ"ס מהר"י מינץ) שרייבט: איז מיט א אופגענדעקטע שיטיל טאר מען נישט גיין, וויל ווי קען דאס זיין או מען זאל מען טראגן א שיטל וואס עס זעט אויס דורכדעט ווי מען וואלט געטראגן איגענען האר און עוכר געוווען אויף די תורה (מורא יורה"ד).

(לא) הגאון ר' יוסף שאול נאטאנזואן זצ"ל (בעמ"ס שרות ש"מ) שרייבט: איז עס איז דא אין איסור מראית העין (מגן גבראים או"ח סי' ע"ה, ע"ש באלה"מ, ובשלטי הגבורים).

(לב) הגאון ר' יהוזיאל שרנא האלבערשטאטס זצ"ל (בעמ"ס דברי יהוזיאל) שרייבט: איך מוח זאגן או עס איז א גורייסער איסור נאך שרייבט ער: אונזערע טאטעס און זידעס האבן געתערט אין זייערע צייטן דאס מען זאל נישט טראגן אופין קאפ שרייבט ער אויף דעם וואס איז

טערקי איפילו ער געטט א פרוי פון פראנקי"א (לכארה הוא פרנקיריך שלנו, מדינת צרפת, הערת המו"ל) און באוצעט זיך אין טערקי מון זיך אודאי צודען אויך דעם שייטל [הערת המו"ל, אין הכוונה לכסטות רק בעריבער טאר מען נישט איז איז איסור וויל דאס היסט שווין איבערגערטען דעם אידישן דין (דת יהודית), עריבער טאר מען נישט איז איז איסור מיט א שייטל און דאס דורךדעט פארכיקט מען צוביסלעך פון אידישקייט און צניעות, און קערץ זיך אפ פון ד' וועגן פון די אמהות (מווערטס), אונזוטאן שייטעלען, ואס דאס איז געוווען בי מײַן שווער זיל [בעל ברוך טעם זצ"ל] אין מעהריין זענן מודה או א גאנץ שייטל לוייט ווי איך האב דאמאלט געהערט איז נישט געוווען אין גאנץ מדינט אשכנו (דייטשלאנד) קיין שם השובי' פרויו וואס זאל גײַן מיט האר, און שיטעלען נאר אפאל פראטהקעס וואס זענען געוווען צוישן א מידיל און א פרוי שרייכל כלל הי פרט ט').

(כד) הגאון ר' יהודת אסאָד זצ"ל שרייבט: מיר געפערט צו אסראן שיטעלען און גוזר זיין נישט אונזוטאן צוליב דעם וואס קומט אריס דערפּון וויל מען זעט דאן וואס פאסירט שפערטער נאר בינוין היינציגן Tage קומען פרויינן צו דורכדעט צו גײַן מיט איגענען האר (שו"ת יהודת יולה יור"ד שס"ו).

(כח) הגאון ר' יהודת קצינלבויגן זצ"ל (בעמ"ס מהר"י מינץ) שרייבט: איז מיט א אופגענדעקטע שיטיל טאר מען נישט גיין, וויל ווי קען דאס זיין או מען זאל מען טראגן א שיטל וואס עס זעט אויס אוון דער איסור שטיטט אויף איר פלאץ און דער וואס איין עוכר באקומות מכוחן מן התורה (ח"א יורה"ד ל').

(כט) הגאון ר' חיימ זוקי' מדרני זצ"ל (בעמ"ח שדי חמוד) נאכדעט וואס ער ברעננט איז האלטן או שיטעלען קען מען זאגן או עס איז איסור מן התורה, בפרט די אלע פוסקים וואס אסראן, וואס די עלטערן היסן זיין וואס די עלטערן היסן זיין

ריט"ב"א כתובות, מובא באספ"ז) שטיט או איפילו צו לייגן א שטיקל זיך זיידן א.ד.ג. אופין שטערן עס זאל אויסען ווי האר עריצות און הארגנטינס, באטש עס איז בלויו שטאלצע מלבושים און נישט צניעות דיגן דעם יצח"ד ברעננט אונצידן דעם יצח"ד און הארץ פון די צוקערס, און דורךדעט פארכיקט מען צוביסלעך פון אידישקייט און צניעות, און קערץ זיך אפ פון ד' וואס טווען ערלויבן שייטעלן איז שבלי דוד על שי"ע) שרייבט: די אונזוטאן שייטעלען, ואס דאס איז געוווען בי מײַן שווער זיל [בעל ברוך טעם זצ"ל] אין מעהריין זענן מודה או א גאנץ שייטל לוייט ווי איך האב דאמאלט געהערט איז נישט געוווען אין גאנץ מדינט אשכנו (דייטשלאנד) קיין שם השובי' פרויו וואס זאל גײַן מיט האר, און שיטעלען נאר אפאל פראטהקעס וואס זענען געוווען צוישן א מידיל און א פרוי שרייכל כלל הי פרט ט').

(ז) הגאון ר' יהודת אסאָד זצ"ל (בעמ"ס שומת חבלת השرون) שרייבט: איז דארט ווי דער מאן איי הוושש בונימין) שרייבט: עס איי נישטא אויף די פוסקים וואס אסראן קיין שם היתר אורייסצונגין אויף דיא גאס מיט א שייטל (שמלת בנימין ח"א דף מג').

(ח) הגאון ר' חיימ אלעזר שפירא זצ"ל (אבדק"ק מונקאטש בעמ"ס שומת מנהת אלעזר, ועוד) שרייבט: איז דער אמרת איי ווי די פוסקים וואס האלטן או שיטעלען קען מען זאגן או עס מײַן מיינונג קען מען זאגן או עס איז דא בי שיטעלען טראגן אין איסור מן התורה (אבקת רוכל

(ט) הגאון ר' הלל קלאמיער זצ"ל שרייבט: לoit עד אמרת איי ווי די פוסקים וואס האלטן או שיטעלען קען מען זאגן או עס מײַן מיינונג קען מען זאגן או עס איז דא בי שיטעלען טראגן אין איסור מן התורה (אבקת רוכל

אטינגן וצ"ל (בעהמ"ח מאמר מרדכי) שרייבט: מען דארף מהחרمير זיין בי' שיטעלען (מגן גבורים או"ח ע"ה, אלף המגן סק"ח).

(ג) הגאון ר' מרדכי ליב ווינקלער וצ"ל (בעהמ"ח לבוש"מ) שרייבט: דאס בעסטע מכובאар בשווית נו"ב) שרייבט: מען זאל נישט גיין מיט קיין שיטעלען, אין דעם זכות פון צניעות דיגע פרויען וועלן מיר אויסגעלאיזט ווערן בקרוב (שו"ת לבוש"מ יוד"ד מהרא"ת קס"ח).

(ה) הגאון ר' משה סופר צ"ל (בעל החת"ס) שרייבט אין די צוואה פאלגענד: עטץ זאלטץ אכטונג געבן חיליה חיליה נישט אויפידען אין טפח פון קערפער דורך קורצע מלובושים, צוישן מינע שטוב מענטשן זאל זיך ח"ו נישט געפינען אונס, כל שכן עטץ זאלט געווארנט זיין פון באפּהיינדן זיך מיט שלעכטער פרויען וואס אפּילו אין האר שטעקט זיך אדריס און אויך שיטעלעך אסר איך ענק מיט אין איסור גמור! (צוואות החת"ס מועתק בס' ל' העברי).

(ה) הגאון ר' משה גראנוזאולד צ"ל (בעל ערוגת הבשם) שרייבט: איך זאלט געווארנט זיין שטארק או אפּילו אין האר זאל זיך נישט אדריסשטען, און אפּילו שיטעלען אסר איך אויך

בידע דארף מען אויסרוימען פון שטוב (ייטב פנים מאמר זכר ליאיצהח מצרים או"י י"ב, ותוכחת מוסר ל"ג מודות או"י כ"ח, ומאמר דורך טוב או"י ע"ש).

(ה) הגאון ר' ישעיה פיק צ"ל (המפורסם לבקי נורא מכובאар בשווית נו"ב) שרייבט: אין אונזערע מדינית או שיטעלען אסור מיטן איסור פון "לא תסור" (בספר יש סור למשנה שבת פ"ו מה, וכותב רספרדיות שמקילין בך נMSCין אחר הרמב"ם, אבל במדינתינו נאסר בלא חסוד, עפ"י הפ"י אשר בידינו נמסר, ע"כ).

(ו) הגאון ר' ישראלי יעקב אלגוצי צ"ל (אבי מהרי"ט רושנסקי צ"ל שיטה הנ"ל מרבו הנ"ל). לשון ח"ג ר"מ).

(ז) הגאון ר' יצחק צבי רשבוי (בעהמ"ח חפארה ישראל על משניות) שרייבט: שיטעלען אין אסור צוליב מראית העין (תפא"י שבת פ"ז מה"ה).

(ח) הגאון ר' ישבר בער איילינגבורג צ"ל (תלמיד הלבוש והසמ"ע) שרייבט: איז פרויען טארון נישט טראגן שיטעלען (ב"ס באדר שבע תשו"ח, והוא נמנה מהאריך בכירור דעת הפסוקים האוסרים).

ואבי בעל וידבר משה) האט דערצעילט דעם סדר פון חת"ס צ"ל ווען ער פלאגט דרש"ג וועגן שיטעלען: צום ערשות פלאגט ער בענטשן אלע וואס פאלגן צו גיין בענויות אויפן וועג פון די פרייערדייגע דורות די וועלן זוכה זיין צו ערליכע קלינדרע און וועלן גבענרטשט ווערנ מיט אלעם, נאכדעם האט ער געגעבן א דינערדייגן געשרי "און די וואס טוען נישט איזו" (שאלית יעכז ח"א סי' ט, ע"ש).

שעדתו להקל הנתונה למטה משכבה על פרחתה ובצדדים במקום שכלים שעורתה דלא הויא אלא בשאר תשליטין שבחווץ, וע"ע בח"ב סי' זח, ובמו"ק סי' ע"ה).

(ח) הגאון ר' יצחק אייזיק מספינקא צ"ל (בעהמ"ס חקל יצחק) שרייבט: איז עס איז אן איסור צו טראגן א שיטעל צוליב מרובו הנ"ל).

(ט) הגאון ר' יצחק צבי לעבאויטש צ"ל (אכ"ד טשאפ ומח"ס שלחן העוז ב"ח) שרייבט: רוב פוסקים אסרים שיטעלען אפּילו פון קונסטהאר, און ערליכע אידן יראי די לאז נישט זיעדע פרויען נאר א דעך ואס איז נישט פון האר (בשולחן העוז ח"ב סי' טי, ע"ש) ואן אפּילו מיט א האר היב אונטער דעם זשיין איז א איסור גמור, אבער אונטערן טיכל מגע מען (שו"ת חלק יצחק סי' פ"א), וחושש שם לשיטת הר"ח יוד"ד נ"ט, דאפי' חתיכת משי על

קעגן איר האר, און אלע קללות וואס ישעיה הנביא האט געשאלטן די פרייצות/דייג פרויען וועלן רוען אויף אויר, אבער די וואס פירן זיך בענויות וועט רוען א ברכה איבער זיך (ס' תורה שבת או"ח ש"ג י').

(ל) הגאון ר' יצחק אל מיכל הובנו (אבד"ק ניובן צ"ל בעמ"ח ס' שו"ת משכנות הרועים) שרייבט: איך וויל נישט רען פון די וואס האבן מיט א גרויסן שטראמ דורך עבראך דעם אידישן צוים און גיינען מיט אויפגעדעקטע האר וואס בל' ספק זענען מיר נישט חייב באחריות אויך זיך, נאר איך שרייב ביטערליך אויך די כשרע וואס הייסן איזן, פונדעתוועגן זענען זי מקל און טראגן שיטעלען און דער אמרת איז אן דאס אן איסור גמור צוליב מראית עין (משכנות הרועים ח"ש בקונטרס עת שלום דף י"ב).

(ל') הגאון ר' יעקב ארענשטיין צ"ל (בעהמ"ס ישועות יעקב) שרייבט: עס קען גאר זיין אן איסור תורה ביהם טראגן שיטעלן (ישועות יעקב או"ח סי' ע"ה ג').

(לה) הגאון ר' יעקב דידאוסקי צ"ל (מח"ס באדר יעקב, מגדולי ירושלים עיה"ק) שרייבט: אפּילו די שיטעלען

פאר אידישע טעכטער צו גיין מיט פרייצות/דייג קלידער, און מיט שיטעלען, און יעדער איד אויה מיטן גאנצן כה (דרבי יחזקאל עה"ת בדורש לשבעות).

(לו) הגאון ר' יצחק אל מיכל הובנו (אבד"ק ניובן צ"ל בעמ"ח ס' שו"ת משכנות הרועים) שרייבט: איך וויל נישט רען פון די וואס האבן מיט א גרויסן שטראמ דורך עבראך דעם אידישן צוים און גיינען מיט אויפגעדעקטע האר וואס בל' ספק זענען מיר נישט חייב באחריות אויך זיך, נאר איך שרייב ביטערליך אויך די כשרע וואס הייסן איזן, פונדעתוועגן זענען זי מקל און טראגן שיטעלען און דער אמרת איז אן דאס אן איסור גמור צוליב מראית עין (משכנות הרועים ח"ש בקונטרס עת שלום דף י"ב).

(לו') הגאון ר' יעקב ארענשטיין צ"ל (בעהמ"ס ישועות יעקב) שרייבט: עס קען גאר זיין אן איסור תורה ביהם טראגן שיטעלן (ישועות יעקב או"ח סי' ע"ה ג').

(לה) הגאון ר' יעקב דידאוסקי צ"ל (מח"ס באדר יעקב, מגדולי ירושלים עיה"ק) שרייבט: אפּילו די שיטעלען

מועדוק בס' ל' העברי).

(נה) הגאון ר' משה גריינונוולד צ"ל (בעל עדותה הכם) שريיבט: איר זאלט געווארנט זיין שטארק או אפלו אין האר זאל זיך נישט ארויסטעהן, און אפלו שייטלען אסר איך אויף ענק און עטז זאלטז'זואה זיין צו ערליך כשריע קינדרער (בצואתו הנקרה הכנה דרבבה א'ר י'ח).

(נו) הגאון ר' יעקב יוסף שלעוזינגער צ"ל (בעל לב העברי) שרייבט: וואיל פאר די וואס האלטן זיך אפ פון שייטלען, און טראטען נישט אפ פון די וועגן פון די באבעס (לב העברי ח"א דף פ"א).

(נו) הגאון ר' פנחס הורוויז צ"ל (בעל המקנה והפלאה") האט צוואם מיט זיין בית דין אויסגערטון א' חרם אין בית המדרש אויף די פרויינן וואס טראגן שייטלען, כ"ש אייגענע האר (bars) לחמי תודה לבנו דף ד:

זהה כמה שנים שיצא הכרדו בכה"כ מפי כבוד אמרו"ר הגאון צלהה"ה בצירוף שני כ"ר בחרט על לבישת נשים בפאה נכricht).

(נה) הגאון ר' צבי הירש אורנשטיין צ"ל (נכד בעל ישועה יעקב, בעל ברכת רצ"ה) שרייבט: גיין מיט א שייטל או א פריצות און עס איז אסורה מן הרין (ישועה יעקב אה"ע כ"א).

(נת) הגאון ר' צבי הירש

מח) הגאון ר' ישכר בער איילינגבורג זצ"ל (חלמיך הלבוש וההס"מ"ע) שרייבט: או פרויינן טארן נישט טראגן שייטלען (ב"ס) באשר שבת חז"ה, והוא נמנה שהאריך בכירור דעת הפוסקים הראשוניםוני האוסרים החולקין על הש"ג).

(מג) הגאון ר' יצחק מלקלקיש צ"ל (בעמ"ח שו"ת רוקח זצ"ל (אבר"ק בעלויא) האט געזאגט, יעדער וואס לערנט שלחן ערוך מיט ריאת שמיט עצ קלאר או עס איז נישטא קיין שומ חילוק צוישן אייגענע האר ברענgett עס צו חילול שבת, און אסרךן שייטלען, און אויך פסקיט אויך אווי, דער char"s זצ"ל יעדער אקטונג געבן בי זיך און צוליב דעת וואס מען גיט מיט שייטלען איז מען שוין מקיל צו גיינ מיט אייגענע האר אויך, און גיינ קינדרער איך דעם (דרשה הנדרסת בקונ"ד בירורים קדושים).

(נו) הגאון ר' מאיר א"ש זצ"ל (בעמ"ח שו"ת אמר אש, חילמיך מרכן החת"ס זצ"ל) האט באפויין זיינע קינדרער פארן וועגן פון די פריצות/דייגע פרויינן שטארבן: אויך באפעל איך זיעדר שטרעונג: איינצוריין וועלטן מיט שייטלען, דורכדעם וועלן מקיים צו זיין דעם קלענסטען מהג און די פרויינן זאלן נישט גיינ מיט שייטלען ח"ו (ס' לב העברי ח"א דף פ"א).

(נא) הגאון ר' מנחם מנדל טיטלוביטים זצ"ל (אבר"ק מליבאויטש זצ"ל (בעל צמה צדק) שרייבט: או מען טאר נישט ארויסגיאין אין גאס מיט א שייטל (צמה צדק משניות ברכות פ"ג).

(נכ) הגאון ר' מרדכי זאב

נון צ"ב זעט און זא און זא נישט זיעדר פרויינן נאר א דעך וואס איז נישט פון האר (בשלוחן העור char"c סי' טי', וע"ש טארן נישט טראגן שייטלען (ב"ס) בשמלל"צ ס"ק י, יא, יב, שהאריך בכירור דעת הפוסקים מען שו"ת חקל יצחק סי' פ"א, וחושש שם לשיטת הר"ח יור"ד נ"ט, דאפי' חחיכת משה על הפרחת שדרמה לשער אסורה דזהו דת יהודית כ"ש בהושיאן שיש בו דמיון יותר לשער, ודאי איסור גמור לצאת בו בלי טיכל ע"ג אבל חחת הטיכל אין איסור לצאת בו אע"פ שנראה קצת אצל המצח כיון שאין נראה להධיא אין להחמיר כ"כ).

(טל) הגאון ר' יצחק דוב הלוי מבגר צ"ל (בעמ"ח שו"ת ייד הלוי) שרייבט: וויבאלד די גרויסע פוסקים אסרךן שייטלען איז שום ספק או מיר קענען נישט מקיל זיין (שו"ת ייד הלוי יור"ד קכ"ז).

(מו) הגאון ר' יצחק זאב יידLER זצ"ל (בעמ"ח ס' הנפלא שרייבט: די פרויינן וואס גיינע מיט שייטלען אויף די גאס אדער אין בית מדרש זענען עובר אן איסורה מן הדין, און די וואס גיינע מיט שטוב אדער אין הויף אויף אין גיינען צבוי על מרד"ר) פלעט נישט אריניגאיין אין א שטוב ווי די בעל הבית-טע איז געגאנגען

מיט א שייטל וויל ערד האט דאס געהאלטן ווי האר ממש (טוב ירושלים לבנו הגה"צ ר' ב"צ טיגעת וכעהמ"ח ייטב לב, שו"ת אבן צדק ועוד) שרייבט: או מען יידLER מגיד מישרים דירושלים עיה"ק בימי ר'יה' זונענפעלד קלידיידער, הויכע היטן, און זצ"ל).

(מא) הגאון ר' יעקב פאללאק גע'אסר'ט צוועמען מיט חמץ, זצ"ל (חלמיך מרכן החת"ס זצ"ל

יהודית — כל שכן מיט א זישאן אליאנס איז א איסור מרת יהודית, און אפלו מיט א האר הויב אונטער דעם זישאן איז א איסור גמור, אכער אונטערן טיכל מעג מען שו"ת חקל יצחק סי' פ"א, וחושש שם לשיטת הר"ח יור"ד נ"ט, דאפי' חחיכת משה על הפרחת שדרמה לשער אסורה דזהו דת יהודית כ"ש בהושיאן שיש בו דמיון יותר לשער, ודאי איסור גמור לצאת בו בלי טיכל ע"ג אבל חחת הטיכל אין איסור לצאת בו אע"פ שנראה קצת אצל המצח כיון שאין נראה להධיא אין להחמיר כ"כ).

(מל) הגאון ר' יעקב זאב הלוי שביבא לידי גילי עריות חמוץ משאר איסור דמראית העין וכדא" בע"ז י"ב).

(לו) הגאון ר' יעקב זאב הלוי זצ"ל (נכד בעל קרבן נתנאלו, ומ"ס חורת שבת על ה' שבת) שרייבט: די פרויינן וואס גיינע מיט שייטלען אויף די גאס אדער אין בית מדרש זענען עובר אן איסורה מן הדין, און די וואס גיינע מיט שטוב אדער אין הויף אויף זי זאגט דער פסוק "ופורץ גדר ישכנו נחש" דער וואס ברעכט דעם צרים זאל אים בייסן א שלאנג, און אודאי די פרויינן וואס דע肯 אויף די אייגענע האר און גיינע אין ביהם"ד נישט נאר וואס זי זענען עובר אן איסור צו לייענען ק"ר"ש און דאוועגען

גאר זיין אן איסור תורה ביט טראגן שייטלען (ישועה יעקב או"ח סי' ע"ה ג').

(לה) הגאון ר' יעקב דידאוסקי זצ"ל (מח"ס באדר יעקב, מגדרו ירושלים ע"ה ק) שרייבט: אפלו די שייטלען וואס מען דערקענט אויף זי און עס איז א שייטל נישט האר, פונדעסטוועגן אויב איר מוטער גיט נישט מיט דעם טאר די טאכטער אדרער איניקל אויך נישט גיינ מיט דעם אכער די שייטלען וואס זעט אויס ווי האר איז אסורה פאר יעדן (בפטו מחניך קדרוש סי' ז, וכו' שם במקור הקדושה דמראית העין שבביא לידי גילי עריות חמוץ משאר איסור דמראית העין וכדא" בע"ז י"ב).

פארלאנגעט פון איר שיר זי זאל
גײַן מיט א שיטיל, ווילאָנג דער
רב האט צוּגַעַזָּגַט אָז עֶד ווועט
דאָס אַפְּהַאֲלַטֵּן (כִּנְסִיףְּ הַרְהָגָה)
רַ' נְפָתְּלִי פְּרוֹשׁ סּוֹפְּרוֹ שְׁלַהְגָּיִ
דְּשָׂׂסִים, מּוּבָּא בְּסִיףְּ דְּתַּהְדּוּתִים).

צְצִיל שְׁרִיבֶּת: שִׁיטְלָעַן טְרָאָגָן
אַיִ אַסּוֹר (בְּסִיףְּ קְנָאת סּוּפְּרִים סִיְּ)
עַבְּ, וּבְסִיףְּ שְׁנוֹת חַיִּים סִיְּ שְׁטַ"זְּ).
שְׁרִיבֶּת: שִׁיטְלָעַן אַיִ אַסּוֹר
תְּטוֹשׁ חַדְתָּה אַמְּקָ" (מִשְׁמָרָת שִׁיְּ
סִיְּ תְּקַ"ע).
צְצִיל האט גַּעַלְאָזָט רַוְּפָן אַרְבָּ
וּוָסִים זִין רַבִּיצִין האט

וַיִּיעַרְעַ אַלְטָעַרְן אַדְרָעַ אַרְדָּ
עַלְטָעַרְן זַעַנְעַן נִישְׁתְּ גַּעַגְאָגָעַן
מִיטְ דֻּעַם אַיִ דָּא דָעָרְבִּי "אַל
תְּטוֹשׁ חַדְתָּה אַמְּקָ" (מִשְׁמָרָת שִׁיְּ
סִיְּ תְּקַ"ע).

סְהָה) הַגָּאָן רַ' שְׁלָמָה יְהָדָא
טָאָבָאָק צְצִיל (דּוּמְ"זְ סִיגָּעַט,
וּמְחַבְּרַת שְׁוֹתָת חַשְׁרוֹת שִׁיְּ בַּ"חְ)
שְׁרִיבֶּת: שִׁיטְלָעַן אַיִ אַסּוֹר
וּוְעָגָן פְּרִיצָות וּוְיִלְמָעַן וּוְיִלְמָעַן
אוּסָזָעַן וּוְיִיְגְּוִיטָעַס וּוְאָסָ
גַּיְיָעַן מִיטְ הַאָרְ, אָונְ דִי וּוְאָס

הַרְוּוֹיִיךְ צְצִיל (בְּנָנוֹ שְׁלַהְפָּלָא"הּ)
שְׁרִיבֶּת: אַיִךְ הַאָבָ שְׁוִין סָאָךְ
מַאֲלָ גַּעַמְוֹרִיט וּוְעָגָן דַּעַם
שְׁלַעַכְּטָן מַנְהָגָן וּוְאָסָ אַיִ בַּעֲוָה"ר
צּוּשָׁפְּרִיט בַּיִּטְיָל פְּרוּעָן וּוְאָסָ
טְרָאָגָן שִׁיטְלָעַן, בַּעֲוָה"ר הַאָט
דאָס מִיטְ דִי צִיְּטָ נָאָךְ
צּוּגַעַזָּגַט מַעַן זַאְל גַּיְינְ מִיטְ
איְגַעַנְעַן הַאָר (הַוָּא בַּעֲהָמְ"ח
שְׁוֹתָת מַחְנָה לְוִי, וְהַנְּאָל הַוָּא
בְּסָפְרוֹ לְחַמִּי תּוֹדָה יְ"טְ):

(ס) הַגָּאָן רַ' צְבִּי הַיְרָשָׁ חַיוֹת
צְצִיל (בַּעַל הַגְּהָוָת מַהְרָ"זְ חַיוֹת)
שְׁרִיבֶּת: אַזְוִי וּוְיִמְעַן פִּירַט זִיךְ
אַיִן אַוְנוֹזָעָרָ מִדְינָהָ גַּעַוָּאָרָינָט
צַוְּזִין מִיטְ דַּעַם, וּוְעָנָ אַיִךְ בֵּין
גַּעַוְוָעָן אַקְינָדָהָ אַיִךְ נִישְׁתָּ
גַּעַהְעָרָט וּוְעָרָעָס זַאְל מַקְלִיְזִין
אַיִן דַּעַם אַיִן גַּאנְצָן פּוֹילְן, נָאָר
לְעַצְמָנָהָ אַטָּמָעָן אַגְּגָהְיָבָנָן
פּוֹרְץְזִין, עַס אַיִץְ רַאֲוִי דָעָרִיבָנָר
זַיְ אַרְיסְ-צַוְּדוּמָסָרָן אַרְן זַיְ צַוְּרִיקָן
כַּרְעַנְגָּעָן צָום פְּרִיעַרְדִּיגָּן מַנְהָגָן
(שְׁוֹתָת מַהְרָ"זְ סִיְּ נְגָ).
(סא) הַגָּאָן רַ' צְבִּי הַיְרָשָׁ

שְׁפִירָא צְצִיל (בַּעַל דְּרַכְיָתְשָׁוְבָה)
שְׁרִיבֶּת: וּוְעָגָן אַשְׁוֹתָוּ וּוְאָסָ זִיךְ
פְּרוֹי טְרָאָגָט אַשִּׁיטָל אַפְּלָיוּ רַוְּבָּ
שְׁתָאָטָ מַעַנְטָשָׁן וּוְילָן אַיִם הַאָבָןָ
אָונְ נָאָר אַיְנְצִיגָּעָן וּוְילָן נִישְׁטָן
קַעַנְגָּעָן זַיְ שְׁטָעַרְן וּוְיִלְלָעָסָ אַיִ אָ
גְּרוֹיסָעָ עַבְּרָה (עַוְן פְּלִילִיְ):
שְׁוֹתָת דָאָרָף זַיְן אַגְּרוֹיסָעָרָ יְרָאָ
שְׁמִים אָונְ אַוְיָבָ עֶד אַיִזְ מַקְלִיְ אַיִן
דַּעַם אַיִ ערָ אַקְל — דִי שְׁוֹחָתִים
פּוֹן אַוְנוֹזָרָ שְׁמוֹאָמָן מַוּבָּאָמָן

שריבט: וועגן א שוחט וואס זיין
פָּרוּי טְרַאֲגֵט א שִׁיטֵּל אֲפִילּוּ רֹב
שְׁתָאָט מְעַנְצָשָׂן וּוְילָן אִים הַאֲבָן
אוֹן נָאָר אַיְינְצִיגְעַז וּוְילָן נִישְׁטָט
קָעְנָעַן זַיִ שְׁטָעָרָן וּוְילָן עַס אַיִן אֶ
גְּרוּיְסָעַ עַבְּרִיה (עַזְּן פְּלִילִי) אֶ
שְׁוֹחַט דָּאָרְף זַיִן אֶגְּרוּיְסָעַ יְדָא
שְׁמִים אוֹן אַזְוִיב עַד אַיִן מְקִילָּאַיִן
דָּעַם אַיִן עַד אַקְל — רִי שְׁוֹחַטִּים
פָּוּן אַוְנוּעָר שְׁתָאָט מְנוּקָאָטָש
זָעְנָעַן בָּאָפְוִילָן פָּוּן מִיר זַיִ זָלָן
נִישְׁט אַוִּיסְלָעְרָעַן שְׁחַטְץ אַיְינָעַם
וְואָס זַיִן פָּרוּי טְרַאֲגֵט אֶשִׁיטֵּל
(בְּשֻׁוּת הַנְּדָפָס סְוּסָה תְּפָאָרָת
בְּנִים עַהְהַת סִי' בָּ).
בב) הגאון ר' רפאל מלודולה

וצ"ל (מו"צ באמסטערדם)
שריבט: אוֹ שִׁיטֵּל אַיִן אַסּוּר
(כ"ג בספרו מים רכבים אה"ע
ל"ו).

סג) הגאון ר' שלום מרדי
הכהן צ"ל (בעל שו"ת
מהרש"ם) שריבט: מען דארף
אַכְטוֹנָג גַּעֲבָן בַּיִ קְרִי"ש,
בענטשָׂן, אוֹן אַנְדָעָרָע בְּרָכוֹת
נִישְׁט צַו זָגָן קָעְגָּן אֶפְרַיִם וְואָס
טְרַאֲגֵט אֶשִׁיטֵּל נָאָר מִיט
פָּאַרְמָאַכְטָע אַוִּיגָן (דעת תורה
או"ח ס"י ע"ה).

סד) הגאון ר' שלמה אליעזר
אליפנדרי צ"ל (בעהמ"ח שו"ת
סבא קריישא ג"ח) שריבט:
שִׁיטְלָעַן אַיִן אַסּוּר, אוֹן אַוִּיסָעַר
דָּעַם אַיִן דָּאָס גּוּרָם אֶגְּרוּסָן
חוּרְבָּן אוֹ מעַן זָלָל מְקִיל זַיִן אַיִן
אַיְגְּעָנָע הַאָר, (שו"ת סבא
קריישא).